

har vist sig, at denne Fabrik er fuldt beskæftiget, den er end ikke i Stand til at præstere alt, hvad der kan forbruges. Men naar man ikke kan tilfredsstille det hjemlige Forbrug, er man nødt til at importere udenlandske Varer.

Med Hensyn til, hvorfra vor Import kommer, vil jeg ogsaa gerne oplyse, at Hovedimporten af Fodtøj med Overdel af Læder — og det er dog til syvende og sidst det vigtigste, selv om Læderfodtøj med Gummisaal er blevet en meget betydelig Artikel i de senere Aar — kommer fra Tyskland. Derfra kom i 1925 261 t og i 1926 283 t. Langt det meste kommer altsaa fra Tyskland. Fra Holland kom der i 1925 22 t, i 1926 74 t. Fra England kom der i 1925 47 t og i 1926 57 t. Fra Czekoslovakiet kom der i 1925 35 t og i 1926 107 t. I det hele maa det siges, at langt den overvejende Del af Importen kommer fra Lande med fuldgod Valuta og gode økonomiske Forhold og kun en mindre Del fra Lande med svag Valuta, men Priserne i disse sidste Lande ligger ikke lavere for den samme Vare end Priserne i de valutastærke Lande. Importørerne har saaledes oplyst, at der kan købes billigere Fodtøj i Holland end i Czekoslovakiet.

Man kan nu spørge: Er Aarsagen til den stigende Import da den, at de danske Toldsatser er for lave? Kunde man ikke med de gældende Toldsatser for en væsentlig Del holde Importen ude, dersom man produktionsmæssigt vilde indrette sig paa lige Fod med Konkurrenterne? Der er ingen Tvivl om, at man kunde, men Arbejdsudgifterne og Handelsomkostningerne er for høje, adskillige Virksomheder er slaaet for stort op og har for mange gamle Skader at slæbe paa; derfor har man ikke været i Stand til at tilpasse Produktionen efter Forbrugernes Krav. Forbruget af en Række Varer, som ikke i tilstrækkeligt Omfang produceredes her i Landet, er steget overmaade stærkt, og de danske Fabrikker har ikke været særlig indstillet paa Fremstilling af disse Varer, i hvert Fald ikke nær nok til Forbruget. Derfor maa der paa disse Omraader komme en stor og stigende Import. Hvis Skotøjsindustrien og andre lignestillede Industrier i Stedet for stadig at raabe paa forøget Told og forøget Beskyttelse vilde sætte alle Kræfter — og det gælder baade Fabrikanter og Arbejdere — ind paa at komme igennem og holde det danske Marked, holde sig paa lige Fod med Udlandet ved Samarbejde mellem Arbejdsledere og Arbejdere og ved Samarbejde mellem de forskellige Virksomheder, saaledes at man

derigennem tilpassede Produktionen efter Forbrugets Krav, er der ikke Tvivl om, at man kunde klare sig ogsaa uden forøgede Toldastser.

Men hvis det saa endda kun var Skotøjet, der var Tale om — det er jo dog kun en meget begrænset Del af den beskyttede Industri — hvis det endda kun var denne enkelte Industrigren, som var nødstedt, saa kunde vi tale om det. Saaledes laa Forholdet i 1922. Da kom man til Regeringen og sagde: Der er to nødstedte Industrier her i Landet, Cigarfabrikationen og Skotøjsfabrikationen. Og saa gik vi fra Venstres Side med til at hjælpe disse to nødstedte Industrier, først gennem Importforbud og derefter gennem Loven af 1923. Men da Kravet til Arbejderne skulde opfyldes, svarede de: Under disse Forhold siger vi nej Tak, saa skal vi ikke være med. Og saa faldt Loven jo bort til 1. Juli 1923. Men saaledes ligger Forholdet jo ikke nu. Nu er der ikke Tale om en enkelt nødstedt Industri, for hvis Skotøjsindustrien skal kaldes for en nødstedt Industri, ja, saa er der en Række af Industrigrene, der er lige saa nødstedte, og som med akkurat samme Ret kan stille Krav til Lovgivningsmagten om at faa deres Beskyttelse forøget.

Derfor er Forholdet det, at hvis man vedtog Forslaget om Skotøjsindustrien, vilde det være Begyndelsen til en Beskyttelsespolitik her i Landet. Men det er vel ogsaa det, som er Tanken. Det ærede Medlem Hr. Drachmann udtalte her i Dag: Vort Forslag er et Slags Prøveforslag for de andre Industrier, og dermed mente han formentlig, at hvad der blev vedtaget for denne Industri, skulde ogsaa sættes i Kraft for andre Industrier, som arbejder under lignende Forhold. Saaledes maatte jeg opfatte denne Udtalelse. „Nationaltidende“ for i Aftes skriver ogsaa om dette Spørgsmaal, og da jeg formoder, at den i alle Tilfælde er det af de konservative Hovedstadsblade, der giver det bedste Udtryk for det konservative Folkepartis Stilling her paa Rigsdagen, skal jeg med Formandens Tilladelse citere, hvad den skriver om dette Forhold. Det hedder deri saaledes: „Imidlertid er det jo kun et enkelt og meget begrænset Udsnit af det samlede beskæftigelsespolitiske Problem, som behandles i dette specielle Tilfælde. Afgørelsen, der falder i Folketinget i Morgen eller i Overmorgen, maa da i højeste Grad tillægges symptomatisk Betydning. Den vil være at betragte som et Præcedens, hvis erhvervspolitiske Konsekvenser rækker langt ud over selve det Forslag, som Tinget stemmer om, og just derfor er det af fundamental